

Vím já, že v ne - bi je mí - sto krá - sné,
 kde se skví Kri - stus nad slu - nce ja - sné;
 pra - vda a ví - ra, lá - ska, po - ko - ra
 při všech, již dy - chtí po Něm, bý - ti má.

2. Ó, Bože milý, / prosím, rač dáti / v té své radosti / slávy užítí; /
 dej Tě viděti, / s Tebou bydleti, / neb zde musíme / mnoho
 trpěti.
3. Ze všech našich dnů / bude nejtěžší, / když bude tělo / propou-
 štět duši; / tělo v popel, prach / zas se obrátí, / duše má počet /
 ze všeho dáti.
4. Lásky kdo nemá / k bližnímu svému, / ani jí Pán Bůh / bude mít
 k němu; / dnes člověk dychtí / po světské slávě, / zítra však hrob
 má, / jsa v smrti právě.
5. Raduj se duše / a buď veselá, / tvého zde bytu / je chvilka malá; /
 budeš-li pevně / ve víře státi, / chce ti Bůh za to / korunu dáti.

Polsky

Wiemć ja, że w niebie / jest miejsce krasne, / gdzie się lśni
 Chrystus / nad słońce jasne. / Kto trwa w miłości, / w prawdzie
 i wierze, / tego po śmierci / do siebie bierze.